

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Suspitio[n]e & falsa credu[litate].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De suspitione CXV

dñandi quā habuit ieroboā/
timēs ne ppls rediret ad do/
mū fecit eū idololatrare. iij.
Reg. xij. Post victoriā habi/
tā de Arpharat nabuchodo
nosor ampli⁹ eleuatū est cor
ei⁹ / r multas gentes r regna
destruxit. Judit. i. Antioch⁹
supbus intravit in sc̄ificatio
nē cū supbia r accepit altare
aureū. i. Mach. i. Alchimus
supbe r false accusauit Judā
r pplm iudeoz. i. Mach. viij
Discipuli cū gloriarent̄ dicē
tes: Etiā demonia subijciun
tur nobis. Ch̄s r̄ndit: U/
debā Satban q̄si fulgur de
celo cadentē. s. vt vos ad pec
cata traheret. Lu. x. Supbi
sunt dedignātis nature. Nā
Abymelech pcussus a mulie
re: vocauit armigerū dicēs:
percute me/ ne dicat̄ q̄ a femi
na sim occisus. Judit. ix. Hy/
canor iudeis dicentib: Est
de⁹ in celo qui iussit agi diē
septimum. Indignatus re/
spōdit. Et ego potēs sum in
terra qui impero sumi arma
et negocia regis impleri. ij.
Macha. xv.

De suspitione r falsa credu
litate. Cap. cxxvij.
Suspiciosi sunt
Uxorū zelatores male co/
gitantes.

Falsorū creditores atq; ap/
probantes.
Bonorum peruersores pra/
ue commutantes.

Suspiciosi

sūt zelotipi de suis vro
ribus. Nā cogitauit Abraā
q̄ nō erat timor dei in gerar̄
r q̄ occideret̄ pro vrozē sua
Gen. xx. Postq; turbatus est
Asuer⁹ p̄tra Elman/ r ille ia/
ceret sup lectū / hester rogās
eū p salute sua: dixit rex q̄ re
ginā volebat opprimere. He
ster. viij. Suspiciosi vt pluri/
mū sunt falsa credētēs. Nā su
spicat⁹ Laban q̄ Jacob fu/
ratus eēt deos suos r scruta/
tus est suppellectilē suā oēm/
r tñ eas furata fuerat rachel/
Gen. xxxi. Jacob vidēs tuni
cā tinctā sanguie credidit io/
seph esse mortuū. Ge. xxxvij.
Fratres Joseph ducti ad co
medēdū crediderūt q̄ vellet
eos subiugare fuituri. Gene.
xliij. Cū iuisset sampson i do
mū patris sui / parētes illius
crediderūt q̄ odio repudiasset
eā/ r tradiderūt eā alteri. Ju
dit. xiiij. Uidentes discipuli
ambulantē dñm supra mare
putauerunt eum esse fantas
ma. Matt. xiiij. Discipuli ti/
y ij

De tentatione hoim

mebāt Saulo adherere suspicantes eum nō fore cōuersum. Act. ix. Suspiciosi oia bona puerūt in malū. Nam Dely videns Annā tantum labia mouentē. ⁊ verbū non proferentē/ estimauit eā ebriolosam esse. i. Reg. i. Misit dauid nuncios ad consolandū regē Elmon super morte patris: principes autē eius suspicati sunt q̄ causa explorādi venisset. ij. Reg. x. Eū hie remias iret ad portas beniamin custos porte ei imposuit q̄ ad Chaldeos iret. Diere. xxxvij. Phariseus qui Chīm inuitauerat/ vidēs mulierem flentem suspicatus est/ ⁊ murmurauit. Lu. vij. Alius phariseus videns publicanū orātem suspicatus est/ ⁊ credidit de eo malum. Lu. xviij. De aplis varijs linguis loquentibus/ dicebāt iudei q̄ essent ebrii. Act. ij. Barbari videntes viperā pendentē ad manum Pauli/ ⁊ nō aliqd mali habētē: crediderūt eū esse homicidā ⁊ magū. Act. xxvij.

De tentatiōe hoīs a deo.
Cap. cxxvij.

Tentat deus homines si
In voluntatibus sint obse-

quentes ei credendo.

In prosperitatibus sint se
corrigentes bene viuēdo.
In aduersitatibus sint pati
entes non cōquerendo.

Tentat de

us aliquādo hoīem vt
probat illū si sit ei obediens
vel sibi credat. Sic tentauit
Abraam ⁊ dixit ei: Tolle fi
lium tuū Isaac quē diligis/
⁊ offer illum. Gen. xxij. Dixit
dñs ad Phīlippum. Unde
ememus panes vt māducēt
hi? Hoc autē dicebat tentās
eum: ipse vero sciebat quid
esset facturus. Joā. vi. Ten
tat deus hoīes in prosperita
tibus tēporalibus ⁊ spiritua
libus vt bonū faciāt. Sic tē
tauit populū i deserto dicēs:
Ego pluā vobis panē de ce
lo. Egrediatur ppls ⁊ colli
gat que sufficiunt per singu
los dies: vt tentē pplm vtrū
ambulet in vīs meis v'l nō.
Exo. xvi. Loquere dño moy
si cunctus pplus audiebat
voces: videbat lampades ar
dentes/ ⁊ montē fumigantē/
dixit Moyses: vt probaret
vos venit deus ⁊ ne peccare
tis. Exo. xx. Tētat deus ho
mines seu probat tribulatio
nibus/ vtrū pacientiē virtu